

Зававно сѧ прѣхвѣрихъ ѿ нѣкой си островъ,
 назоваванъ Коа. Тѣкъ прѣподобна Ксенія
 сѧ моли Богъ да имъ испроводи нѣкого на-
 ставника, кой-бы гы извелъ отъ тѣй мѣ-
 сто; нейна-та молга сѧ послыша: единъ день
 сѧ Зададе вѣлобрадатъ старецъ, кой-то бѣ-
 ше ходилъ на поклоненіе въ Єрusalemъ, и сѧ
 вършаще на мѣсто-то си; дѣвица-та го
 прѣсрѣчила и, като го испытала отдѣ и що
 е, примоли мѣ сѧ да гы заведе въ негово-
 то отечество. — Тоя старецъ бѣше инокъ,
 отъ града Миласса въ Карійско, и несмѣ-
 аше да гы поведе съ себѣ си; нѣ слѣдъ
 много молгы на чюждинки-тѣ, той сѧ сми-
 ли, та гы пріе и отидохъ въ реченный градъ,
 дѣто Пр. Ксенія съзиде единъ малкъ чер-
 квицъ на имѧ-то С-го Първомученика Сте-
 фана; тамъ остана съ двѣ-тѣ си слагыни
 и дрѣгы малгы момичета, кои-то сѧ при-
 брахъ около неї, безъ да іж знає нѣкой
 отдѣ е пришла и пр. и самъ си Прѣподо-
 бный Павелъ, кой-то бѣше гы довелъ, не-
 знааше сѫщє-то мѣсторожденіе на тыа дѣ-
 вици, освѣтилъ че гы е повелъ отъ острова
 Коа, и тѣй облождаше на дрѣгы. Прѣподо-